

В кронах, у корінні, хоче хтось чи ні,
Жити Україні у будучині.

Олесь Лупій

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська БУДУЩА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 21-22 (14226-14227), 15 БЕРЕЗНЯ 2024 р. Роздрібна ціна 9 грн. 00 коп.

17 БЕРЕЗНЯ – ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЖКГ ТА ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Життєдайна артерія міста

Уже сорок шостий рік поспіль цими весняними днями ми шлемо вітання й дякуємо за працю представникам однієї з найважливіших галузей складного господарства громади. Чи можна уявити хоча б на хвилину наше життя без такої кропіткої, необхідної, благородної, може, й не завжди вдячної роботи цих людей? Звичайно, ні!

Закінчивши Київський технологічний інститут, отримала спеціальність інженера-економіста, а 1987-го прийшла на підприємство ВОВКГ економістом ПЕВ. Іван Петрович Соломаха так охарактеризував Тетяну Юрївну: молода, здібна, вникала у виробництво, знала економіку, прислухалася до порад старших, подавала надії.

За 37 років на підприємстві Т.Ю. Бойко досконало вивчила його специфіку. Працювала над собою, набиралася досвіду й піднімалася посадовими східцями: економіст ПЕВ, начальник цього ж відділу, фінансовий директор КП БМР «Білоцерківводоканал». Після зміни підприємством назви 2013 року – фінансовим директором ТОВ «Білоцерківвода», першим заступником директора, з 2017 р. – директор, а з 2019-го генеральний директор підприємства.

Людина чуйна й порядна, вона й сама завжди відчуває підтримку колективу, особливо таких ветеранів, як Петро Миколайович Воробйов. Пліч-о-пліч вони працюють з головою профкому Андрієм Степановичем Поліщук, який трудиться на підприємстві майже 50 років.

Так сталося, що керувати цим підприємством Тетяні Бойко довелося в далеко не найкращі часи. Нині ТОВ «Білоцерківвода» – це величезний складний комплекс інженерних споруд і мереж водопровідно-каналізаційного господарства міста, який забезпечує водопостачання та відведення каналізаційних стоків, а також подає воду в міста Умань та Узин. Ця основна жительна артерія міста працює завдяки злагодженому, грамотному, високопрофесійному колективу, що налічує майже 700 фахівців, який очолює красива, розумна, мудра, сильна жінка. Попри 10 років війни, пандемію, брак спеціалістів і взагалі робочих рук, фінансові складнощі, інші проблеми і біди, вдень і вночі. В цих людей немає вихідних чи свят. З першого ж сигналу вони завжди вчасно виконують всі аварійні роботи.

За підсумками діяльності майже щорічно ТОВ «Білоцерківвода» нагороджується дипломом «Підприємство – лідер галузі». Починаючи з 2014 року, наша «Білоцерківвода» робить значний внесок у підтримку Збройних сил України. А з початком повномасштабного вторгнення надають допомогу відповідно до запитів військових, допомагають нашому Білоцерківському шпиталю, тримають тісний контакт з колегами з інших регіонів, максимально наближених до зон бойових дій. Крім того, 18 молодих спеціалістів «Білоцерківводи» воюють з навіженим російським ворогом.

Незважаючи на труднощі, підприємство за власні кошти будує сучасну станцію водоочисних споруд, комплексний гідратор зневоднення стічних вод.

Тетяна Юрївна часто буває на всіх ділянках підприємства, знає майже кожного в обличчя, переймається проблемами кожного працівника. На підприємстві скрізь порядок, охорона праці – в належному стані, соціально-побутові умови – на відповідному рівні. Працівники залюбки звертаються до директора і за порадою, і за допомогою з упевненістю, що їх вислухають і підтримають. Серед комунальників слабкої статі не буває. Ця жінка може бути прикладом для багатьох чоловіків.

Тож напередодні Дня працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення від імені ветеранів профспілкового руху вітаю всіх причетних до цієї сфери – і професіоналів, і всіх земляків загалом – зі святом! Бажаю міцного здоров'я, сили й натхнення, і щоб кожен з нас міг свою посильну частку вкласти в майбутню Перемогу.

Антоніна МАР'ЯНСЬКА

«Ми переїхали сюди з Кременної Северодонецького району Луганської області. Наше житло було знищене, – розповідає 94-річна Тамара Михайлівна. – Куди їхати далі, я не знаю. Чоловік та син померли. Маю двох онуків – 36 та 40 років, але вони живуть окремо. А мені й тут добре».

...70-річний Олексій Іванович покинув місто Маріуполь у день, коли ворог здійснив авіаудар по Маріупольському драмтеатру. Того дня він вирішив виїжджати на авто, незважаючи на загрози обстрілів: «Мені багато не треба. У мене в Маріуполі було три квартири – одно-, дво- і трикімнатна. Їх знесли «під нуль». Жінка з дітьми та онуками зараз у Латвії, я туди не захотів їхати. Сам я з Житомирської області, міста Овруча, а в Маріуполі проживав із 1986 року. Все життя працював оцинкувальником на заводі Ілліча, потім брав участь у ліквідації аварії на ЧАЕС. Зараз отримую пенсію... Якби була можливість, повернувся б на рідну Житомирщину».

Ці короткі, але промовисто драматичні історії розповіли гостям із Білої Церкви мешканці модульного містечка для переселенців у Бучі.

Ірпінь, Гостомель, Буча... Життя триває

Нещодавно відбулася ознайомча поїздка депутатів Білоцерківської міської ради, її структурних підрозділів та представників Ради з питань внутрішньо переміщених осіб до Ірпеня, Гостомеля, Бучі та села Тарасівки, що на півночі Київщини, яка найбільше постраждала на початку повномасштабного вторгнення росії. Метою поїздки стало прагнення запозичити досвід у створенні та функціонуванні місць компактного поселення для внутрішньо переміщених осіб, які втратили своє житло або переїхали з окупованих територій. Усі вони облаштовані за рахунок спонсорської допомоги.

Матеріал про те, що ж побачили білоцерківці у віднедавня відомих усьому світу містах, підготовлений нашими колегами з відділу комунікації з громадськістю та засобами масової інформації міської ради.

ГОСТОМЕЛЬ – ГОСТИННИЙ ДЛЯ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

На території міста розташовані наполовину наповнені 2 модульні містечка, в яких проживають близько 200 осіб, 10 відсотків з них – місцеві жителі, в тому числі пенсіонери. Нагадаємо – всього внаслідок військових дій у Гостомелі було зруйновано близько 3,5 тисячі помешкань.

Комендант Володимир розповів, що містечко функціонує трохи більше року, модульні будиночки – це благодійна допомога від Польщі. В одному будиночку на 22 кімнати можуть вміститися близько 100 осіб. Тут є кухня, кімната відпочинку, санвузол. Кімнати (площа однієї – 14 кв. м) розраховані на 4 людини та вкомплектовані меблями; на кухні є вся необхідна техніка й приладдя для зберігання та приготування їжі. До будиночків підведені світло, вода, інтернет-зв'язок, передбачене відеоспостереження. На території містечок розташовані генератори.

Проживання для переселенців безкоштовне. Недалеко від містечка – дитсадочки, школи, магазини тощо. Щоб отримати тут житло, внутрішньо переміщені особи мають подати відповідні документи до міської ради.

Проживати в модульних будиночках переселенці можуть весь час військового стану та 30 днів після його завершення. Для цього укладається відповідний договір, який продовжується кожні пів року – в разі, якщо сторони не мають зауважень та претензій одне до одного. Для мешканців містечка розроблені правила внутрішнього розпорядку, і в разі їхнього недотримання порушники можуть бути відселені.

Для бюджету громади облаштування двох модульних містечок обійшлося в 6,5 млн грн. На поточний рік на кожне з містечок закладено по 1,5 млн грн. У Гостомелі також передбачена обласна програма відшкодування місцевому бюджету коштів за комунальні послуги. Обігрів приміщень, підігрів води здійснюється за рахунок електроенергії, яка є основною статтею витрат у сплаті за комунальні послуги. Утримання однієї людини обходиться в 2850 грн.

Загалом у Гостомелі проживає всього 2,5 тис. ВПО, з яких 1,8 тисячі – місцеві мешканці, решта – переїхали з окупованих територій.

Далі на стор. 2

Ірпінь, Гостомель, Буча... Життя триває

МІСТО-ГЕРОЙ БУЧА ПРИХИСТИЛО ЛЮДЕЙ З НЕПРОСТИМИ ДОЛЯМИ

Схоже модульне містечко для переселенців делегація з Білої Церкви відвідала і в Бучі. Для поселення передбачено 4 модулі по 22 кімнати кожен, що можуть вмістити близько 300 осіб. Три модулі заселені повністю. Містечко розташоване на території школи, має пункт обігріву, оснащено генераторами. Тут мешкають як місцеві, так і переселенці.

Комендант Тетяна розповіла, що люди не тільки заселяються, але й покидають містечко – повертаються до свого житла, якщо їм вдалося його відновити. Зараз тут проживають переважно пенсіонери, багатодітні родини – мами з трьома дітками, матері-одиначки, особи з інвалідністю. Проживання для мешканців безоплатне, кошти вони здають тільки на прибирання території та кухні. Всі витрати покриває місцевий бюджет.

«ДУБКИ» ТА «ЛАСТІВКА» – «ПОЛЬСЬКЕ» ТА «ФІНСЬКЕ» ПОСЕЛЕННЯ В ІРПЕНІ

У місті нині працюють три модульні містечка. Те, що відвідала білоцерківська делегація, складається з будиночків двох типів, оскільки надані вони були різними благодійниками – Республікою Польща та Фінляндією.

Будиночки відрізняються своєю структурою. Наприклад, один польський будиночок у містечку «Дубки» – двоповерховий, розділений на 8 квартир, гуртожиткового типу, з можливістю підселення. Містечко «Ластівка» – це фінські будиночки квартирного типу, без можливості підселення, розраховані на 4 особи. У модульних містечках обох типів проживає близько 1000 осіб, у тому числі 125 дітей. Будиночки привозили цілими модулями та монтували вже на місці.

Начальник управління соціального захисту населення Ірпінської міської ради Оксана Наконечна розповіла, що в Ірпені проживає 22,5 тис. ВПО, з них 8 тисяч – місцеві жителі. Містечко розташоване на земельній ділянці, де раніше був санаторій. Міська рада сплачує за оренду землі, комунальні послуги: тільки за електроенергію – близько 500 тис. грн щомісячно. Серед інших комунальних послуг – водопостачання та водовідведення, вивезення сміття, заробітна плата обслуговуючому персоналу тощо.

МІСТЕЧКО ХАНСЕНА: ДО УКРАЇНИ З ЛЮБОВ'Ю

На завершення білоцерківська делегація відвідала «Містечко Хансена» в с. Тарасівці, побудоване благодійною організацією To Ukraine With Love (основний інвестор проекту – Делл Лой Хансен).

Менеджер Андрій розповів, що в «Містечку Хансена» в одній квартирі проживають родини по 7–8 осіб, багато дітей, людей похилого віку. В поселенні є будинки-дуплекси, двоповерхові будинки, в яких на сьогодні мешкають близько 200 родин, в яких зростають 250 дітей. До вересня 2025 року планується побудувати на території містечка сучасну школу, а до травня цього року зведуть дитячий садок для дітей переселенців. Будівництво самого містечка розпочали в 2023 році.

Утримання двокімнатної квартири обходиться близько 2 тис. грн, трикімнатної – 2,5-3,5 тис. грн. Опалення будинків електричне, кожен будинок обладнаний лічильниками світла, води та тепла. Також у кожному будинку та під'їзді наявний тепловий насос. Максимальний термін проживання в помешканнях «Містечка Хансена» – 5 років, і цей договір мешканці повинні кожні пів року підписувати повторно.

Містечко побудоване в американському стилі. Кожна квартира – це дві спальні та кухня-студія, тобто за українськими мірками це повноцінна трикімнатна квартира. Кожне помешкання – із сучасним інтер'єром, меблями, якісною технікою, санвузлом, пристосованим і для маломобільних категорій населення. Біля кожного помешкання є гараж; на території містечка по-сучасному обладнані укриття, які придатні не тільки для відпочинку, але й для навчання дітей.

До послуг мешканців – рекреаційні зони, альтанки, сучасний дитячий майданчик. На території містечка є зариблений ставок, передбачене будівництво басейну, кафе. Найближчим часом у містечку працюватимуть сімейний лікар та педіатр – для цього передбачені спеціальні приміщення. Після повного укомплектування в поселенні проживатиме близько 2 тисяч осіб. Враховуючи такі умови, черга на поселення до містечка значна – понад 15 тис. людей. А переваги надаються тим, хто став внутрішньо переміщеним 2022 року; родина має складатися з 4-х і більше осіб.

Підбиваючи підсумки поїздки, секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб зазначив: «У модульних будинках, які ми оглянули, проживають переважно місцеві мешканці, житло яких зруйноване внаслідок бойових дій. Наприклад, в Ірпені, за даними міської ради, було зруйновано 70 відсотків житлового фонду. В Білій Церкві, на щастя, інша ситуація. Наприклад, нашій громаді доцільно скористатися державними програмами, що спрямовані на поліпшення житлового фонду – гуртожитків, житлових приміщень, які можна задіяти як місця компактного проживання внутрішньо переміщених осіб. У будь-якому випадку треба віднаходити правильні управлінські рішення».

Депутат Білоцерківської міської ради Борис Смуток: «Ми дуже вражені умовами проживання внутрішньо переміщених осіб, які нам показали в Гостомелі, Ірпені та Бучі. Звичайно, ці населені пункти дуже сильно постраждали в перший період повномасштабного вторгнення, вони були окуповані. В Ірпені більше половини будинків були зруйновані. Ми побачили польський та фінський варіанти будиночків, які були надані завдяки підтримці урядів цих країн».

Біла Церква належить до умовно непостраждалих міст, і тому безпосередньо цим досвідом ми не можемо скористатися, оскільки є міста, які більше потребують допомоги, і це питання потрібно більш детально вивчити. Зокрема, серед внутрішньо переміщених осіб Білої Церкви 3 тисячі пенсіонерів, і потрібно більшу увагу приділити саме їм. Залишається багато питань, але ця поїздка була корисною тим, що дала змогу всім нам поміркувати, як саме за наявних ресурсів наше місто може допомогти внутрішньо переміщеним особам».

«Його слова – велична пісня»

Так піднесено-врочисто називався концерт з нагоди 210-ї річниці з дня народження Тараса Григоровича Шевченка, що відбувся в Білоцерківському краєзнавчому музеї.

Велике пісенне дійство творили солісти й колективи Білоцерківської школи мистецтв № 1 ім. Юрія Павленка: Народний колектив вокальний ансамбль педагогів «Материнка» (керівник заслужений діяч мистецтв України Тамара Павленко); солісти-вокалісти Соломія Старинко, Павло Гальчус, Микола Гончар (викладач заслужений працівник культури України Леся Крижешевська, концертмейстер Ірина Дорошенко); Крістіна Туней (Тамара Павленко, Вікторія Феценко); концертні групи Зразкового хору «Співаночка» (Леся Крижешевська, Вікторія Феценко), хору старших класів (Наталія Некраш, Ірина Санжарова), хору учнів 3-4 класів (Інна Бомко, Олена Щербініна); ансамбль скрипалів (Михайло Дулін, Ірина Шаповал); ансамбль трубачів (Володимир Черевко, Анжеліка Джима); Єва Коверда (Олена Ключніченко).

У концерті взяли також участь

випускники школи, а нині студенти Академії мистецтв імені Павла Чубинського Степан Петрішин-Канішевський та Київської муніципальної академії музики імені Р.М. Глієра – Єва Маляренко.

Наприкінці концерту учасники заходу виконали пісню на вірші Тараса Шевченка «Реве та стогне Дніпр широкий».

Захід, присвячений Великому Кобзарю, показав, якою невмирущою і важливою є музична шевченкіана. Щоразу, торкаючись цих вічних творів, учні не тільки опановують мистецькі знання та навички, а й наповнюються українським духом волі та свободи.

Колектив школи подякував за підтримку в проведенні концерту управлінню культури і туризму міської ради та за співпрацю – колективу Білоцерківського краєзнавчого музею і його керівнику Оксані Афанасьєвій.

За інф. фейсбук-сторінки школи

Київщина встановила рекорд, читаючи Шевченка

9 березня Київщина встановила рекорд з найтривалішого публічного декламування творів видатного українського поета Тараса Шевченка. Захід, який символічно провели в Бородянці, вже увійшов до Книги рекордів України.

Участь у 4-годинному марафоні взяли

193 декламатори: військові, представники влади, культурні та громадські діячі, творчі колективи, школярі.

Серед учасників марафону – начальник Київської ОВА Руслан Кравченко, заслужений артист України, військово-службовець Дмитро Лінартович, в.о. голови Київської обласної ради Ярослав Добрянський, українська акторка театру та кіно Наталія Денисенко, заступниця голови КОДА Жанна Осипенко, ветеран війни та переможець шоу «Голос країни» Михайло Панчишин, народний артист України Євген Нищук, співачка Маша Данілова, військовослужбовці 114 бригади територіальної оборони та 72 окремої механізованої бригади ім. Чорних Запорозжів, представники Київського обласного академічного музично-драматичного театру ім. П. Саксаганського.

За інф. департаменту комунікацій КОВА

Пасхальний або Великий піст

18 березня – 4 травня

♦ Людське життя немислиме без подвигу, тобто без тих зусиль, які християнин, ведений і укріплюваний Духом Святим, докладає для того, щоб, позбавившись від рабства гріха і пристрастей, іти слідом за Христом. В цих подвижницьких трудах велику роль відіграє піст. Саме він є одним із найдієвіших знарядь нашої духовної боротьби проти підступів диявольських. Кожен повинен берегти свою духовну чистоту, відкидаючи всі тілесні й душевні пристрасті через виконання закону, що відкрив нам втілений Бог.

♦ І не даремно Спаситель перед виходом на справу спасіння роду людського поклав у її основу сорокаденний піст, тим самим заповівши і нам ставити піст в основу особистого спасіння і визволення з-під влади диявола.

♦ Якщо піст встановлений Богом, то він ніяк не може принести людині

шкоди, бо все, що заповідає нам виконувати Господь, заповідає для нашого ж блага, а тому поститися не тільки не шкідливо, а навіть корисно для нашого здоров'я. Піст встановлений Самим Господом Богом ще на зорі людства. Святитель Василій Великий говорить, що всі святі постились.

♦ Піст не можна зводити тільки до того, щоб не їсти м'яса, риби і молочних продуктів. Не можна порівнювати зі звичайним голодуванням чи дієтою. Такий піст не принесе нам абсолютно ніякої користі. Не можна зміст посту зводити тільки до тілесного стримання від їжі, залишаючи без уваги духовну його частину. «Істинний піст, – навчає нас святитель Василій Великий, – це віддалення від зла, стримання язика, придушення в собі гніву, відкинення пристрастей, брехні, злослів'я і клятвопереступу».

♦ Всі ми уражені гріхом і можемо очиститися

тися тільки покаванням і щирою молитвою, але без посту покавання не діє.

♦ Упродовж посту ми повинні частіше бувати у храмі, більше читати Священе Писання та твори святих отців, відвідувати хворих та ув'язнених, допомагати ближнім та немічним. В ці дні ми обов'язково повинні утримуватися від зайвих радощів та святкування. Кожний християнин повинен достойно підготуватися до таїнства Сповіді та Святого Причастя, тому що мета посту – це зустріч з Богом, зустріч у таїнстві Причастя. Піст є нашою жертвою Богові та підготовкою до достойної зустрічі головного святого для кожного християнина – Воскресіння Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа – Святої Пасхи.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Галина Невінчана та її історичні романи

Без прозаїків та поетів, які відкривають уявні світи, наш кругозір був би набагато біднішим. Внесок авторів у культурну спадщину людства настільки цінний, що їм присвятили окремий день письменника, який відзначається щороку 3 березня.

З нагоди свята працівники бібліотеки-філії №6 організували та провели літературно-творчу зустріч Галини Невінчаної – художниці, журналістки, письменниці, авторки 8 книг, членкині Національної спілки письменників України, з учнями 9-х класів Білоцерківської гімназії-початкової школи №21.

Галина Невінчана походить з родини німців, має польське й українське коріння. Народилась у сім'ї колишніх в'язнів ГУЛАГу. Маючи батька інженера-будівельника за фахом і художника за покликанням, змалечку долучилася до малювання і не розлучається з олівцями та пензлями й дотепер. Як згадує пані Галина, її улюбленою іграшкою був ковпачок із ручки. Граючись, вона вставляла в нього свій палець, який постійно мав синій колір. Уже тоді батько пророкував: «Росте майбутня письменниця». Збулися пророчі слова, і маленька Галинка – вже знана письменниця, твори якої хочеться читати й перечитувати.

Розповідаючи про свій творчий шлях легко й доступно, Галина Вікторівна зачарувала присутніх. Увазі дев'ятикласників була представлена книга «Амури і конкурри», в якій розповідається про сповнену романтичних пригод молодість дідуса авторки. На написання історичного роману надихнули нотатки дідуса, які несподівано потрапили до рук пані Галини. Події роману переносять читача в першу чверть минулого сторіччя, заставляють усвідомлювати їхню трагічність та жальні наслідки.

Більш детально пані Галина переповіла драму своєї родини, описану в історичній драмі «Зерна і жорна», написаній в жанрі класичної епічної прози і

присвяченій непростій долі батьків авторки. В основу твору покладено реальні факти. Герої оповіді – військовий інженер і студентка медичного технікуму, які стають жертвами існуючого режиму. За колючим дротом таборів ГУЛАГу розцвітає кохання, яке має пройти жорстокі випробування. Та навіть у пеклі люди плекають надію, бо вона, як відомо, вмирає останньою. Спілкуючись із присутніми, Галина Вікторівна зуміла зацікавити їх, спонукаючи до прочитання презентованих книг.

Особливістю книг є те, що ілюстрації та дизайн обкладинок зроблено пані Галиною. Це є доказом поєднання таланту письменниці й художниці.

Завершальним акордом зустрічі став перегляд слайдів серії картин під назвою «Депортація», присвячених матері пані Галини, а також сотням етнічних німців, які стали жертвами сталінського режиму. Тоді комуністи розлучали сім'ї, відриваючи дітей від батьків, табірне начальство й кримінальники гвалтували жінок в бараках, «вертухаї» розстрілювали тих, хто кидався на допомогу чи намагався втекти з табору. Ці трагічні події не лише зафіксовані на полотні, а й описані Галиною Невінчаною в романі «Зерна і жорна».

Година зустрічі минула непомітно. Але ця напружена тепла і приємна зустріч надовго запам'ятається всім учасникам заходу. На згадку про зустріч авторка подарувала свої книги шкільній бібліотеці та філії №6. Тож у тих, хто бажає краще знати історію України та познайомитися з її трагічними сторінками, є можливість здійснити своє бажання.

Надія ГАВРИЛОВА

Вивчаємо мову, історію, культуру

У бібліотеці-філії №4 сімейного читання розпочав роботу розмовний клуб «ПроМова», метою якого є поглиблення знань про граматику та лексику української мови, а також детальніше ознайомлення зі сторінками історії нашої Батьківщини.

Перше засідання провела вчитель-методист Білоцерківської гімназії-початкової школи №6 «Перспектива» Тетяна Омельченко. Вона познайомила присутніх із правилами мовного етикету та сформулювала кроки, які допоможуть під час вивчення мови: чітко проговорювати для себе мотивацію; оточити себе україномовним контентом; знайти собі україномовне середовище; завести нотатник для цікавих нових слів і тих, що потребують корекції; думати українською; читати історії людей, яким

вже вдалося перейти на українську; ділитися своїми успіхами й труднощами з друзями; бути впевненими та наполегливими!

На друге засідання розмовного клубу «ПроМова» з лекцією «Історичне минуле Київщини» завітав відомий науковець, краєзнавець, кандидат історичних наук Євген Чернецький. У цікавій та доступній формі Євген Анатолійович розповів про результати нових наукових досліджень на теренах області, познайомив з важливими відкриттями під час розкопок на Замковій та Палієвій горі, у Чмирівці, Мазепинцях, Шамраївці. Детально переповів про будівництво градів Гюргів (перша назва Білої Церкви), Богуслав, Корсунь київським князем Ярославом Мудрим як захисних фортець на берегах Росі. Велику зацікавленість викликалаповідомлення про родину Ярослава Мудрого, його братів, синів і доньок, про їхній вклад у розвиток Київської Русі.

На виставці «Мій край – моя історія» читачі мали можливість познайомитися з цікавою підбіркою книг про історичне минуле нашого краю, а також переглянути книги Євгена Чернецького, поставити автору запитання й отримати цікаві, змістовні відповіді.

Катерина ВОЛИНЕЦЬ

Світ природи

Клени – багаторічні рослини із гострими краями листків. До них відносяться лісові породи – зазвичай дерева до 30 та кущі до 9 м заввишки. Поширені в Північній півкулі і тільки лавролистий – у Південній. На зиму майже всі вони скидають листя. Виняток – клени Крітський і Гельдрейха. В Японії у меню ресторанів пропонують своєрідну страву з листя Японського клена, яке рік вимочують у солоній воді і потім смажать у солодкому тісті. Він занесений до Червоної Книги ЮНЕСКО. А на прапорі Канади зображений листок клена гостролистого (звичайного) – народного дерева-аборигена. Менш поширений там клен червоний, який на території Великих Озер височить до 35 м. Листя в нього влітку зелене, восени – червоно-жовте та червоне.

У 2010 р. канадець Джозеф Доналд знайшов листок червоного клена розміром 34,6 x 29,2 см (зазвичай до 20 см). Його занесли до книги рекордів Гіннеса. Проте згодом аборигени о. Ванкувера виявили ще більший листок цього

Із давніх-давен клени використовують для різьби по дереву та виготовлення музичних інструментів. Наприклад, філармонія Варшави замовила одній американській фірмі фагот із гірського хвилястого клена, що росте у горах на висоті 800 м. Перед його створенням дерево витримують 20 років. Відомий на всіх континентах майстер скрипок Страдіварі виготовив із кленів 1100 таких високоякісних інструментів. На сьогодні їх збереглося 650. Скажімо, у вересні 2021 р. в Харкові звучала класична музика симфонічного оркестру, а соло на скрипці виконувала американська музикантка на унікальній скрипці Страдіварі. Її славетний майстер виготовив у 1720 р. із клена Бостона. Та через 70 р. вона зникла, а знову з'явилася в Німеччині у 1930 р. Звучить ця скрипка неперевершено. Її володарці (мешканці США) пропонували 15 млн. доларів, але та відмовила...

В нашому регіоні найбільш поширені клени: гостролистий (звичайний), сріблястий, клен-явір (деревні види), польовий, татарський (кущі), а клен ясенелистий (американський) зростає як у формі

Клен зелений, червоний...

клена з параметрами 59 x 54 см. Із молодого листя деяких кленів (Моно, Мійя...) у Китаї, Японії готують голубці. В Республіці Конго у 2005 р. держава випустила в обіг монету номіналом 5 франків, виготовлену із дерева калінолистого клена.

Із соку окремих видів кленів, зібраного навесні, виготовляють солодкий сироп і навіть цукор. На першому місці тут цукристий клен, сироп з нього відзначається високим вмістом фруктози і незначним – глюкози. Тому фахівці рекомендують вживати його людям з надмірною вагою і діабетом. Регулярне використання цього сиропу знижує ризик утворення злویкісних пухлин. У США такий сироп почали використовувати індіанці племені Ірокези у 1609 р., коли вождь кинув томагавк у стовбур клена цукристого, з якого потік сік. А через деревне вугілля клена американського (ясенелистого) американці фільтрують віскі. Такий процес назвали на честь президента США Лінкольна.

дерева, так і куща. Перші живуть 50-60, другі – 12-15 років і низькорослі. Клен-явір, скажімо, має дуже красиву деревину (типу «павичевого ока») і використовується у різьбярстві та столярстві. До слова, восени 2021 р. в Одесі пронісся буревій, що на одній з вулиць повалив 70-річне дерево цього виду, яке сильно пошкодило 4 легковики. Експерти встановили, що це сталося через внутрішню гниль стовбура, чого візуально не можна було побачити. А от у Західній Європі такий прогноз роблять на ростучих деревах приладами, що діють на основі радіоактивних ізотопів...

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

ОВЕН. Відповідне для вас місце поки ще вакантне, тому воно цілком може дістатися вам. Очікуйте сюрпризів від домашніх.

ТЕЛЕЦЬ. Ви хочете остаточно завоювати серце людини, з якою давно зустрічаєтесь. Але добре подумайте, чи варто робити такі кроки.

БЛИЗНЮКИ. Зосередьтеся на поставленій меті та ідіть до неї семимильними кроками. Що б це не було – кохання чи робота – не відступайте.

РАК. Ви – господар власної долі, вам і вирішувати. В особистому житті не варто піддаватися ревностям, просто на вас трохи образилися.

ЛЕВ. Ви приємно здивуєте начальство легким вирішенням важкого питання. Це принесе фірмі пристойний прибуток, можете розраховувати на преміальні.

ДІВА. Ви завжди вирізнялися вмінням швидко підніматися кар'єрними сходами, тож сміливо можете розраховувати на прихильність керівництва.

ТЕРЕЗИ. Можливо, новий знайомий допоможе в кар'єрному та фінансовому плані. Не варто захоплюватися азартними іграми.

СКОРПІОН. Ймовірно, вас чекає підвищення по службі й помітне зростання авторитету. Вдається залучити до проектів впливових інвесторів.

СТРЕЛЕЦЬ. Настає час величезних можливостей та привабливих перспектив. Саме зараз обережність не тільки не завадить, а, навпаки, сприятиме правильному вибору.

КОЗЕРІГ. Ваші справи помітно підуть угору. Нові захоплення викличуть запеклі суперечки, захочеться доказів власної правоти. Але це ненадовго.

ВОДОЛІВ. Несподівана зустріч із давніми друзями викличе багато спогадів і надовго підніме настрій. Ви нарешті зрозумієте, чого вартий ваш обранець.

РИБИ. Якщо збираєтесь змінити роботу, не поспішайте говорити про це шефу. На новому місці вам може не сподобатися колектив.

КЛАСИЧНА СОСІСКА В ТІСТІ

Борошно – 500 г, вода – 150 мл, молоко – 100 мл, м'яке вершкове масло – 80 г, сухі дріжджі – 10 г, цукор – 50 г, сіль, яйця – 2 шт., сосиски – 20 шт., 2 жовтки для змазування.

Молоко й воду змішати і злегка нагріти. Додати ложку цукру, дріжджі й три столові ложки борошна. Перемішати, накрити рушником і залишити на 20 хвилин. Яйця збити міксером із сіллю і цукром до густої піни і додати в опару. Додати масло і висипати решту борошна. Місити тісто, поки воно не перестане липнути до рук. Готове тісто покласти в змащену олією миску, закрити плівкою і поставити в тепле місце на 40 хвилин.

Тісто розділити на дві частини. З кожної частини розкати квадрат стороною приблизно 40 см. Розділити тісто на смужки шириною 3 см. Щільно загорнути сосиску в смужку тіста. Викласти на деко, змастити збитими жовтками для блиску. Випікати в духовці 20 хвилин при 180°.

Смачного!

Сайт: shorptik.ua	П'ятниця, 15.03 ніч 0 день +9	Субота, 16.03 ніч +4 день +11	Неділя, 17.03 ніч +3 день +12	Понеділок, 18.03 ніч +4 день +12	Вівторок, 19.03 ніч +4 день +10	Середа, 20.03 ніч +2 день +10	Четвер, 21.03 ніч +3 день +10
--	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	--	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

Чудеса там, де в них вірять.

Громадська думка
Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШОЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.